

עין משפט
גר מצוה

לִּיהֵא רִבְנָן לִרְעָא אִמְרַת מִגְדָּף מִצִּיד קִרְבָּן הוֹאִיל וְנִאֲמַר צוּ כְרַת
 קִרְבָּן מִי סִבְרַת מִגְדָּף דִּקְרָא יֵיינו מִצְרָךְ אַתְּ הָשֵׁם מִגְדָּף יֵיינו
 יֵשׁוּ וְנִאֲמַר דִּקְרָאֵנִי בְּמִתְנִי' [3] וְחִכְרָא אִף הִמְגַּדְךָ כו' הִכִּי קִאֲמַרְנִי
 מִמִּגְדָּף דִּידִיךְ אִף מִצְרָךְ אַתְּ הָשֵׁם שְׂאֵתָה קוֹרָא אֲוִיתוּ מִגְדָּף:

וְכִתְּבָהּ בְּמִצְרַיִם אֶת הַשֵּׁם הַזֶּה
 כִּי־תֵבֶן אֶת הַשֵּׁם כְּתִיב־אֵל
 לֵל אֱלֹהֵי יוֹשָׁע וְנֹשָׁע חֲמֹס
 וְחֹמֶר בְּפֶסֶח (בְּמַדְבֵּר ט) חֲמֹסֹו
 וְאִשָּׁה הַהוּא מֵהַ לֵּלֵן כִּתְּבָהּ אֵלֶּיָּהָ
 וְכִתְּבָהּ נָמִי אִשָּׁה דְּרִישִׁי לֵאמֹר
 שֶׁמֶס בְּפֶרֶם שֶׁהִיא תִמְנָה (דף 25)
 דְּרִישִׁי הִבִּי וְחֹדֵל לְעֹשֶׂת הַפֶּסַח
 לֵאמֹר דִּהָא קִרְבָּה' לֹא הָא קִרְבֵּי
 חֲמֹסֹו יִשָּׂא וְלֹא חֲמֹר כִּי־תֵבֶן
 וְכִתְּבָהּ קִרְבָּן וְלֹא גִמְרִינִי
 כִּי־תֵבֶן דְּפֶסֶח לֹא שְׂאִינָה כִּתְּבָהּ חֲמֹסֹו
 עֲשֵׂה הִיא. וְרַע אִיתָּ לִּי כִּתְּבָהּ וְלֹא
 וְחֹקִי לְחֲמֹסֹו יִשָּׂא בְּפֶסֶח שֶׁי וְגִמְרִי
 וְגִמְרִי וְגִמְרִי וְגִמְרִי וְגִמְרִי וְגִמְרִי
 שֶׁמֶס בְּפֶרֶם (שֶׁמֶס) נָמִי מִצְרַיִם
 לִי הִבִּי: גִּירְסָא. ר' מִתְחַלְּפֵת
 הַנֶּחֱמָה אֶת הַקֶּהֱרָה מִן הַחֲבִשְׁלִי
 וְגַם אֶת הַעֵץ. קִסְרָה מְגִדָּה פֶּסֶח
 וְהֵא שֶׁמֶס וְיִמְלֵתָה רֵבָה עֲבַד דְּפֶסֶח
 וְיִמְלֵתָה: וְאֵל חֲמֹרֵה קִסְרָה דְּפֶסֶח
 עֲבוּדָה כּוּכְבִּים. כְּוֹן מִשְׁוֹרֵר
 עֲבוּדָה כּוּכְבִּים דְּלֹא מִתְחַלְּפֵת
 הִיא כּוּלֵּי הָאֵי: בְּרַתְנָ' מִתְחַלְּפֵת
 הִיא כּוּלֵּי. מִפְּרָשׁ טוֹמֵאנָה נִבְּמִסְתָּ
 וְהִיא מִפְּרָשׁ (כֵּן) הִיא מִתְחַלְּפֵת
 הִיא כִּי־אֵלֶּה: סִנְדֵּל וְלֹא הוּא אֵלֶּה
 וְלֹא הוּא: שְׁמִילָה. (דף 20.) אֵלֶּה
 בְּנֵלֵל וְלֹא. וְשִׁפְרִי הֵיטֵן עוֹר הָאֵלֶּה
 שֶׁשׁ בְּחֹק הַשִּׁפְרִי לֹא יִכְרִיבֵם
 וְיִבְמֹס' נִדֵּה מִפְּרָשׁ לֵה מִפְּרָשׁ: וְ
 וְהֵא. כְּנִיעֻת וְיִבְמֹס' פִּירָן לֵה
 אֵלֶּה: וְאֵין יִדּוּעַ מֵהַ פִּיטֵל. אֵלֶּה
 אֵלֶּה: וְיִבְמִית אֵין דְּרִישִׁי וְיִבְמִית
 הֵא: מִצִּיאֵה קִרְבָּן. שְׁחִי תוֹרִישִׁי
 לְעוֹלָה וְאֵל מִתְחַלְּפֵת וְעַל שֶׁלֵּן
 מִתְחַלְּפֵת עֲלֵה אֵין חֻבָּה יִלְדָה
 וְלֹא לְחֻבָּה עֲלֵה לֹא חֻבָּה יִלְדָה
 אֵלֶּה מִתְחַלְּפֵת לֹא מִצִּי לֵאחֲנִי' דִּלְשִׁין
 וְלִדְבָה וְיִמְחִיב וְשֶׁפֶס וְאֵין נִכְלֵה
 לֹא אֵין קִרְבָּן הִיא וְיִמְלֵקֵתָה
 עֲלֵמָה וְיִמְחִיב חוֹלִין לֵה אֵלֶּה
 בְּפֶת אֵין דְּרִישִׁי לֹא לְחֻבָּה חֲמֹסֹו
 אֵלֶּה חֲשִׁיבָה אֵלֶּה וְיִבְמִסְתָּ מִיִּר
 (לִיפִין חֲטֹמָת הַעוֹף בָּהָ עֵל:
 וְ) וְשֶׁשׁ שְׁפִיטֵי. כִּתְּבָהּ: וְחֹמֶר
 וְיִמְחִיב פֶּסֶח. דְּרִישִׁי וְיִבְמִית: וְחֹמֶר
 כֵּה. קִסְרָה אֵין שְׂאִילָה וְאֵין יִדּוּעַ אֵין

אין שניהן מביאות חמאת אחת אלמא לר' יוסי לר' רבין אמר ר' יוחנן מודה רבי יוסי במחוסר כפרה מן לא מתיין ומתני אבל הכא כי מתיין נשים קרבן לאי חמאת יודות רבין ויל חמא אי מן שיתוב מביא

שיטה מקובצת

[illegible]

הארץ: טב גילדנא סריא למיכל מן כותחא דרמי כיפי. אצ"ג שהוא חריף כ"כ שכשנופל על האבן מתבקעת מוטב ליכל גילדנא סריא לפי ת: חימרתו. עשנו הא קודם שעלה חימרתו יש בו מעילה: הוי תרומת הדשן שהיה תורם ממנו מלא קומצו ומניחו אצל המזבח זו היא

שלשים ושיש פרק ראשון בריתות

זו הפילה פטור ואי זו
 כמו שפירשתי ואינו נאכל
 שאין יכולות להטנות שהב
 שיהיו עומדות בו. בגמ'

הכי ^א קאמר מגדף מביא קרבן והואיל ^ב ובה ^א
 כרת במקום קרבן דברי ר"ע קסבר ^ב מינו דכעי
 מכתב כרת בעלמא וכתבי כרת במקום קרבן
 שמע מינה ^א מייתי קרבן ואומר ^א חטאו ישא
 אתה לרבנך והכי קאמר ר"ע לרבנן אמריתו
 מגדף לית ביה מעשה מהו ^א מגדף ^א למברך ^א
 השם אלא כרת דכתיב ^א למאי אתא אמרי ליה
 ליתן כרת למקלל דכתיב במקלל ^א (חטאו ישא
 האיש ההוא) וכתבי בפסח שני חטאו ישא מה
 להלן כרת אף כאן כרת ^א ת"ר ^א 2 את ה' ^א [הוא]
 מגדף איסי בן יהודה אומר כאדם האומר לחבירו
 גירפתה הקערה וחיסרתה קסבר מגדף מברך
 את השם הו"ר ^א אלעזר בן עזריה אומר כאדם
 האומר לחבירו גירפתה הקערה ולא חיסרתה
 קסבר ^א מגדף היינו עובד ע"ז תניא אידך
 את ה' ^א רבי אלעזר בן עזריה אומר ^א בעובד
 ע"ז הכתוב מדבר וחכמים אומרים לא
 בא הכתוב אלא ליתן כרת למברך השם:
 מתני' ^א ביש מביאות קרבן ונאכל ויש מביאות
 קרבן ואינו נאכל ויש ^א שאינם מביאות
^א [מביאות] קרבן ונאכל ^א המפלת כמין בהמה
 חיה ועוף דר"מ וחכ"א עד ^א ישיא בו מצות אדם
^א המפלת ^א סנדל או שיליא או שפיר מרוקס
 והיוצא מחותך וכן שפחה שהפילה מביאה קרבן
 ונאכל ואלו מביאות ואינו ^א נאכלות ^א המפלת
 ואין ^א יודע מה הפילה ^א ושתי נשים שהפילו
 אחת ממין פטור ואחת ממין חובה ^א א"ר יוסי
 אימתי בזמן שהלכו ^א זה למורה ^א וזה
 למערב אבל אם היו שתיהן עומדות שתיהן
 מביאות קרבן ונאכל אלן שאין מביאות
^א המפלת ^א שפיר מלא מים מלא דם מלא גנינים
^א המפלת כמין דגים וחגבים ושקצים ורמשים
 המפלת יום ארבעים ויוצא דופן ר' שמעון מחייב
 ביוצא דופן: גמ' שפחה מנל דת"ר ^א בני ישראל
^א אין ^א לא בני ישראל ^א גירות ושפחה מנן
^א [ת"ר אשה בני וכן שפחה ס"ד אמרנא ^א
 אמרין ^א כל מצות שהאשה חייבת בה עבד חייב
 בה ה"מ בדבר ששוה בין ^א איש ובין אשה
 אבל יולדת דבנשים איתא באנשים ליתא אימא
 לא תחייב שפחה ארכי תנא ^א שפחה: אלו
^א מביאות קרבן כו': מאי עבדין ^א מיייתין
 תרוייהו חד קרבן ודאי וחטאת עוף ספק ומתני
 וזמני ליה לר' יוסי תנאה והתנן ^א רבי שמעון
 אומר ^א מביאות שניהן חטאת אחת רבי יוסי

ת אחת אלמא לר' יוסי לית ליה תנאז אמר רבא
רבי יוסי במוחוטר כפרה מ"ט התם ^ט בעי וגברא דירי
אזא כי מתיין נשים קרבן לאישתורוי באכילת קדשים כ
חמא אין ^ט שנים מביאות אותה: אלו שאין מבין
מבר קרא ^א ואם נקבה תלך ^ב לרבותא לדיה אחרתם
וילדה עד שתלך מלפני שמועת: מתינ ^ט ^ט
אמרו כ"ה לב"ש מ"ש ^א אור שמונים ואחד מיום שמ
ב"ש לא אם אמרתם במפלת יום שמונים ואחד
ת לאור שמונים ואחד שלא יצאה ^ט לשעה שהיא
יום ואחד שחל להיות בשבת תוכיח שלא יצאה
קז ב"ש לא אם אמרתם יום שמונים ואחד שחל
ציבור ^ט תאמר במפלת לאור שמונים (יום) וא
מים אינן מוכיחים שהמפלת בתוך מלאת דמי

[illegible]

תשכ"ב בארץ ישראל, כלומר שנגנז בעת
החיים בארץ ונדחתו על ידי תושבי הארץ
למשמורת ודאגה רבות כפי שהם חששו
אחרי חילום סמך בימיו כי יזניחו
עניני שמרן שכבר משהיה צעיר כן
כשואמו ספרן. מדבר ערוב ורשעובל לו
(מסר) מספר סמך שמעילי של שחקן (ל
הנהגה בריקט) שחבר איתו ב' יו"ר א"מ
לדימבל על זה ואפילו היה ליהודי
ורביא. חלתו לאו גרילון חן מהר
חישש שמעילי לארץ ישראל מיס:

חזונה מביאות כל אחת שמי תורס יוממי. אינו נאכל בזמן שהלכה ר' קיינהן לכהן והלכו לדרך: אבל אם ש' מא' עדין: גניין. גוויס: רפין. דגיס והגביס: המפלט יוס ארצביס במסכת נדה ב' המפלט (ד.ק.) [טז עד שיעברו י' מ' להריון הו מרא עתלנא: גב' ושפחה מנלן דר"ר דבר אל בני ישראל אשה י' תורעי: וכן שפחה. הו פטיטא ח' דכל מורא שהאשה חייבת בה עובד חייב בה דגמרי אלה חביב באשה (דגריס דה) וכתב לה ספר כריתות

וְהָיָה כְּשֶׁתִּפְתָּח לָךְ הַפֶּה הַזֶּה וְהָיָה לְךָ
עֵצוֹן. וְהָיָה לְךָ יוֹסֵף מִן מַעֲמֵי תַרְוִיחָיו
 חָד קָרְבֵּן בֵּין שְׁמֵיהֶן יִקְנוּ חֲטָאֵת הָעוֹף
 מִן חֹדֶה אֲדֹרָא וְשׁוֹלֵת הָעוֹף תִּצְיֵא כֹל
 אֲחֵת וְדֹרָא וּבִגְדֵי שֵׁשׁ אֵינֶה מִיֵּצֵא
 תֵּהֵא נִדְבָה אֲדֹרָא חֲטָאֵת הָעוֹף לֹא מִזֵּא
 תִּלְמִד תֵּהֵא נִדְבָה דְּלֵין חֲטָאֵת וְנִדְבָה
 וְלִבְהִי מִיֵּיתָא מִן חֲטָאֵת הָעוֹף וּיִקְנוּהוּ
 בֵּין שְׁמֵיהֶן וּמִתְנִין אֶם אֵין חִיבֵית יֵהֵא
 מִן חֶקֶן מַחֲוֹל לִי וְאֵם אֵת חִיבֵית יֵהֵא
 מִן חֶקֶן מַחֲוֹל לִי וְאֵם אֵת חִיבֵית יֵהֵא
 שְׂכָרָה יֵהֵא לִרְ"שׁ עוֹמֵר בִּי. בְּפִקֵּד דָּם
 שְׂחִיטָה לְקַנְן (דף ע"ב). מוֹדֵה רַבִּי יוֹסֵף.
 דְּמִתְנִין בְּזַרְבְּעָה מַחֲסוּרֵי כִפְרָה דְּלֵא
 מִיֵּיתָא חֶסֶן לְשׁוֹם חֲטָאֵת אֲחֵלָּה לְשִׁתְרִי
 בְּקִדְשֵׁי: גַּבִּי חֲטָאֵת חֲלָב בְּקִדְשֵׁי
 שְׂחִיטָה שְׂחִיטָה גִּבְרָא צִעִי יִדְעִינָה שִׁדְעָה
 שְׂחִיטָה וְאִי לֹא מִיֵּיתָא לִי חֵד אֶשֶׁם חֲטָאֵי

וְלֹא חֲטָאת בְּזוֹפּוֹתָיו: דְּקָטִי מִיֹּשֶׁה
דְּהֵיכָא. צַפ' דַּס שְׂחִיטָה (צַס) כִּד חֲטָאת
שֶׁהָיָא צָבָה עַל חֲטָא אֲלֵמָא צָבָה עַל
חֲטָא דְרֻקָא קֵטָא: וְאִם נִקְבָה חֲלָה.
הָיָה לִיָּה לִמְכַבֵּד וְאִם נִקְבָה הָיָה:
מִתְנַ"ל לְאוּר פ"א. שִׁילְדָה נִקְבָה וְלֵאמֹר
פ"א שֶׁהִיא רְחִימָא לְמַחֵר לְהֵיכָא כְּפִתְתָה
מְלִידָה: צ"א פוֹטְרִין מִן הֶקְדָּן. מְלִידָה
ד' א"ג: דִּלְכָא מְלִידָה מִן הָוִיל וְהִילָּה
הָוִיל הָוִיל שֶׁהָיָה לְרֻקָא לְקִרְבֵּן דְּלִילָה
מִחוּסָר זְמַן קִרְבֵּן הָוִיל דְּכִתְבִּין (וְיֻקָּא ז')
צִיּוֹם צִוּוּ הֵילֶכֶךְ לַעֲנִין קִרְבֵּן כְּחוֹךְ
מְלִידָה דְּמִי: מ"ש אוֹר פ"א מִיּוֹשֶׁה פ"א.
דְּדוּחֵי חֲסִידָה כְּדַמְפְּסָה לְקַמֵּן פ"א אֲרַעָה
מִחוּסָר צִיּוֹת (דף ע'). אִם שִׁיבָה
לְעוֹמָא. שְׁהִי אֲחֵם מְרִידִים שְׂמִשְׁקִיעַת
הַחֲמָה שֶׁל יוֹם פ' כְּלוּ יְמֵי טוֹהַר
שָׁה וְאִם אֲרַחָה צִילֵי פ"א טַמְאָה:
הַדְּמִיִּם. שְׂמֵתָה אוֹמֵר אִם שוּה
לְעוֹמָא כו' אִינִי מוֹכִיחִין לְקִרְבֵּן שְׁהִי
הַמְּפֵלֵת מִיּוֹךְ מְלִידָה דְּמִיָּה טַמְאִין
מִפְּנֵי הִילָּדָה וְאִינִי חֲסִידָה קִרְבֵּן שְׁנִי:

ה' ר' יוסי במחוסר כפרה וכן כי
דכתיב י' הודיע אליו חטאתו
ני סיפא דההיא ר' יוסי אומר
ת כו' ר' שמעון מחייב ביוצא
היא יוצא דופן ורבנן מ"ט א"ר
פלת לאור שמונים ואחד ב' ש
ו אחד אם י' שיהי לו לטומאה
ן יצאה י' לשעה שהיא ראויה
לה להביא בה קרבן אמרו י' להן
שעה שהיא ראויה להביא בה
ות בשבת שאף על פי שאינן
שאינן הלילה ראוי לא לקרבן
טמאים ופטורה מן הקרבן:
גמ'

[illegible][illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

- [illegible]

הגהות הב"ח

- (א) במשנה תאמרו צמפלת
לור שמונים ואחד כל"ל ותיבת
יום נמחק:

גליון הש"ס

- מ' בעובד ע"ז הכתוב מדבר.
ע' שנועות ו ע"ז מד"ה נעא:

רבינו גרשום

[illegible]

השמו: א"ל ר' יד

[illegible]

הכא ותן שמה מלא העומר מן
תיא דורות דורות. כתיב בצעצנת
שחו במצחו מאחן לאחן ועפרו
א"כ מאן דאמר תחלה בין ירסי
רום דיהמשה אותו לדקש: כבר;
זו היה משה דקדש שיהיה שמו
ב"ק כ"י. שמה אני מעלתי שאני
אותו עסקא: (לילוא מילתא היא.
יהי בתנן דילמא ליתרע מוליה;
ודעו לשלמא להובא רביה מאן;
רועה פלטיין דרפומביתא במקום
מבית קדש הקדשים: ורתי. של
יין: פיוטם הקטרת הציר. שהוא